

MERÉNYI KÁLMÁN

A prostitúció jelenkori helyzete Magyarországon

Habár a prostitúció az egyik legősibb és legjövödelmezőbb foglalkozás, megfigyelhető, hogy e jelenség az idők során fokozatos átalakuláson ment keresztül.¹ Az ókorban a prostitúciót szükségesnek tartották, sőt államilag szervezték. A suméroknál, Babilonban, Indiában templomi prostitúció létezett, amelynek lényege az istenségnek való szakrális odaadás volt. Ezekben az országokban azonban még csak csirájában található a később kialakult jelenség.

Herodotos szerint az egyiptomi fáraók is támogatták a prostitúciót, valamint Görögországban és Rómában több formában is komoly szerepet játszott. *Solon* legalizálta, megszervezte és megadóztatta. Ő állította fel az első világi állami bordélyházat is. Athénben a prostituáltakat három kategóriába sorolták: a dikteriádák, vagyis a bordélylakók, a suletridák, a fuvoláslányok és a hetérák. Nemcsak az előbbieket, hanem leszámazottaik is elvesztették becsületüket, különböző intézkedésekkel és előírásokkal megakadályozták azt is, hogy tisztességes nőkkel érintkezzenek.

Az ókori Rómában a prostitúció rendkívüli méreteket öltött. Nem véletlen, hogy éppen egy római jogtudós, *Ulpianus* fogalmazta meg először e tevékenység ismérveit. Szerinte prostituált az a személy, aki a nemi kapcsolatot – akár a közösülést, akár a fajtalankodást – nyilvánosan, személyválogatás nélkül, érzelemmentesen és anyagi ellenszolgáltatás fejében létesíti. Ezek az ún. klasszikus prostitúció ismérvei, amelyek ma már részben meghaladottak. Ismeretes, hogy Rómában a prostituáltakat elkülönítették, külön utcában laktak, megkülönböztetett ruhákat viseltek, ezenkívül polgári jogukat elveszítették, valamint nem örökölhettek.²

Róma hatására a feudális Európában is igen korán elkezdődött a prostituáltak zárt helyre történő elkülönítése. Legelőször *II. Henrik* angol király, az 1100-as évek második felében állította fel az első londoni bordélyházat. Az 1200-as évektől kezdődően már szinte minden nagyobb európai városban volt bordélyház, amelyet vagy a városkapukon kívül, vagy a város szélén helyeztek el. Párizsban, Hamburgban és több más kiemelkedő jelentőségű városban egész bordélynegyedek alakultak ki, csakúgy, mint a mohamedán vallás területén is. Itt jegyzem meg, hogy a mohamedánok "bibliája", a Korán, a prostituáltak tisztességes férfival történő házasságkötését tiltja meg.

¹ *Lukács Tibor – Traytler Endre: A nemi erkölcs elleni büntettek, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Bp. 1963. 41–62. p.; A. Bebel: A nő és a szocializmus, Bp. 1957.; Gerhard Simson – Friedrich Geerds: A személy és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények jogösszehasonlító szempontból. C. A. Bock'sche Verlagsbuchhandlung, München 1969. 630–666. p.*

² *Digesta, 12. 5. 4. 3.*

A középkorban Németországban igen érdekesen alakult a prostituáltak helyzete. Egyes városokban, mint céhet, a városi rend részeként ismerték el, feltehetően abból a praktikus megfontolásból, hogy így jobban lehet izolálni és ellenőrizni őket.

E tevékenységet illetően az idők során az enyhébb és szigorúbb fellépések és szabályozások váltották egymást, a kitiltástól a súlyosabb testi fenyítésekig a legváltozatosabb megtorlásokat alkalmazták. Ezek közül *XIV. Lajos* és *Mária Terézia* rendelkezései voltak a legerettebbek, ugyanis ezek még a testcsonkítást is kilátásba helyezték.

Az elmondottakból is kitűnik, hogy a különböző korszakokban és társadalmi rendszerekben – habár némelykor enyhébben ítélték meg a prostitúciót – az megvetéssel, kirekesztéssel társult. Valóban a társadalom gyakran fogta fel a prostitúciót az erkölcsi rend kiirthatatlan negatívumaként. Általános vélemény volt, hogy habár a prostitúció egyre tetszetősebb, szalonképesebb formákat ölt, eredeti lényege megmarad, és megszüntetni nem lehet. Így tehát az állam legalizálta ugyan a prostitúciót, azonban különböző keretek közé szorította, pl. a prostituáltaknak külső jegyekkel meg kellett különböztetni magukat. A diszkrimináció tényét az sem homályosította el, hogy a szigorúbb üldözés periódusait az állam semlegessége vagy engedékenysége követte.

A társadalmi-gazdasági fejlődéssel, a kultúra fokozott elterjedésével, a múlt század végén, illetve a huszadik század elején a prostitúció megítélése is megváltozott. Ebben időszakban a civilizált országokban lényegében kétféle megoldással találkozunk. Az egyik nem ismerte el a prostitúciót, generálisan tiltotta, ezért nem is szabályozta, a másik – a reglementációs rendszer – amely a régi történelmi hagyományokból merítve meghatározta a prostitúció legális kereteit, közegészségügyi, közrendészeti érdekű feltételeit, azonban e tevékenység gyakorlóit egzisztenciális, államigazgatási joghátránnyal sújtotta.

Legkorábban Poroszországban, majd később több európai országban is először a bordélyházakat zárták be, később az egyéni prostitúciós tevékenységet is megtiltották. Főleg az abolicionisták tevékenykedtek igen hathatósan, és szinte egész Európában elnyerték a törvényhozók támogatását. Így a prostitúció államilag elismert vagy megtűrt formája fokozatosan megszűnt. A represszionisták a prostitúciós erkölcstelen jellegét hangsúlyozták és szintén a megszüntetés mellett foglalnak állást.

Magyarországon a Csemegi kódex a prostitúciót nem vonta büntetőjogi rendezés alá. Az első Büntető Novella kerítés vétségeként csupán a tisztességes nőnek a bordélyházba, vagy más hasonló helyre történő belépésre rábíró személyt rendelte büntetni, és büntettnek minősült, ha a sértett huszadik életévét még nem haladta meg, illetve ha a passzív alany akarata ellenére tartották vissza.³

A prostitúciós tevékenységet a közigazgatás keretében az Erkölcsrendészeti Központi Hatóság ügyrendjéről szóló 165.153/1923. B.M. számú rendelet egységesen szabályozta. A rendelet előírta a nyilvántartásba vételt és a kötelező rendszeres orvosi ellenőrzést. Az engedély nélküli, ún. "titkos" prostitúciót különböző rendészeti és egészségügyi, valamint egyéb módon üldözte. Egyébként is még a legális prostituáltak is diszkriminatív intézkedéseknek voltak kitéve, így pl. a prostituált erkölcsi bizonyítványt nem kaphatott, valamint bizonyos foglalkozásokat az igazolvány visszaadása után sem folytathatott.⁴

Hazánkban 1950-ben a 2300/1950. számú B.M. rendelet szüntette meg a legális prostitúciót. A bordélyházakat bezárták, az alkalmazottakat, valamint az államilag enge-

³ 1908: XXXVI.tc. Corpus Juris Hungarici, Bp. 1909.

⁴ Az Erkölcsrendészeti Központi Hatóság ügyrendjéről szóló rendelet, valamint a renDELETEZ tartozó melléklet. Rendeletek Tára, 494. p.

délyezett ún. igazolványos kéjnöket a társadalom egyéb más területén állították munkába.⁵ Ez a munkába állítás sok esetben túlzott presszió alkalmazásával történt, az adminisztratív eszközök hatékonyságát túlértékelték.

Habár az üzletszerű kéjteljesítésért felelősségre vont személyek száma csökkent, a cselekmény jellegét tekintve a titkos prostitúció továbbra is működött.

A prostitúció társadalmi természetét, hatását, jelentőségét vizsgálva legelőször e tevékenység kriminológia fogalmát kell meghatározni, amely eltér mind az ulpianusi, mind pedig a büntetőjogi meghatározástól.

Véleményem szerint prostitúciós cselekményt az követ el, aki ellenszolgáltatásért, lényegében személyválogatás nélkül a kikövetelt előny vagy érdek által közöszül vagy fajtalanodik. Az ellenszolgáltatás nemcsak pénz vagy anyagi természetű lehet, hanem olyan előny vagy érdek is, amelyet a cselekményt elkövető a nemi kapcsolat létesítése révén szerez meg magának. Így pl. jobb beosztás, rendkívüli szabadság, külföldi kiküldetés, egyetemi-főiskolai felvétel. A nemi cselekményre lényegében személyválogatás nélkül történő ajánlkozás vagy vállalkozás azt jelenti, hogy a jelentkezőt sem a partner életkora, sem külső megjelenése, sem egyéb emberi kvalitásai nem befolyásolják elhatározásában, csakis a várható érdek vagy előny jellege, illetve mértéke. Ismeretes, hogy a férfiak általában 30–40 éves kor között teremtenek maguknak egzisztenciát, olyan anyagi körülményeket, amely lehetővé teszik számukra a gondtalan, tehetős életet. Az ilyen korú férfiak ismeretségét főleg a fiatalok és fiatal felnőtt lányok keresik, nem kevés számú esetben a korkülönbség 15–25 év.

Uralkodó nézet szerint a bűnözésnek mint tömegjelenségnek része és egyben táptalaja a prostitúció is, amely a legbonyolultabb társadalmi kérdések közé tartozik. A prostitúció és a bűnözés közötti kapcsolatot tekintve, az egyik nézet szerint minden prostituált bűnöző, és az általa végrehajtott nemi cselekményen kívül igen lényeges az a szoros kapcsolat, amely őket egyéb, főleg vagyon elleni bűncselekmények elkövetőjéhez fűzi.⁶ A másik felfogás a prostituáltakat nem a bűnözők, hanem a csavargók, züllött, lumpen réteghez tartozónak tekinti.

Véleményem szerint a prostitúciós cselekményeknek igen súlyos kihatásai vannak, negatívan befolyásolják a társadalom morális fejlődését, a közrendet, az össz-bűnözés alakulását. A prostituált szükségképpen talál kapcsolatot a bűnözőkhez, és ezek a rétegek tagadják az együttélés rendjét, az uralkodó erkölcsi nézetrendszert, s így mintegy kiközösítve önmagukat, a társadalom periferiáján együttműködés, szolidaritás jön létre közöttük. A prostituáltak nemcsak a nemi partner szexuális igényét szolgálják ki, hanem a szoros kapcsolat révén keletkezett helyzetet is (pl. kéjlöpés, rablás, zsarolás).

A prostitúció okainak feltárására az idők folyamán különböző nézetek alakultak ki. Egyesek biológiai tényezőkkel, mások antropológiai elméletekkel próbálták magyarázni. Felfogásuk egy közös ponton találkozott, az okokat az egyénben, a személyben keresték, a társadalmi összefüggéseket, hatásokat figyelmen kívül hagyták. *M. Rubner* a századfordulón megállapította, hogy, "a női prostitúció minden időben, és a föld minden népénél létezett, elpusztíthatatlan, mert a nemi érintkezést szolgálja, az emberi természetből fakad és mert a prostitúcióra való hajlam sok esetben egyes nők veleszületett

⁵ A rendelet, amely egyidejűleg az erkölcsrendészeti központi hatóságokat is megszüntette, VIII. 10-én lépett hatályba.

⁶ *Heller Farkas Tamás: A prostitúció időszzerű kérdései. B.Sz. 1965. 7.sz. 51. p.; Dr. Mados Imre – Regős Andor – Dr. Koncer István: Akció a fővárosi prostitúcióhoz kapcsolódó bűncselekmények felszámolására. B. Sz. 1972. 11. sz. 83–87. p.*

hibáival magyarázható".⁷ Egyes a szociológiai irányzathoz tartozó kutatók, a nyomort, az alkoholizmust, az egyenlő munkáért egyenlőtlen bér gyakorlatát, a munkanélküliséget, a képzetlenséget, az alacsony kulturális színvonalat hibáztatják a prostitúció létrejöttében.

Grassberger a jóléti bűnözés elméletében kifejti "A II. világháború után a technikai – tudományos haladás üteme nagymértékben meggyorsult. A gépek tökéletesítése, az automatizálás következtében a munkaidő nagymértékben csökkent, a szabad idő növekedett. A megnövekedett szabad idő felhasználása sok esetben fokozott szexuális tevékenység formájában történik, amely a prostitúcióhoz is vezethet."⁸ A neo-freudista *Erich Fromm* szerint az ember magatartása, személyisége különböző erkölcsi, társadalmi együttélési szabályok által korlátozott. Az egyén a természettől már elidegenedett, de a társadalom még nem fogadta be, nem találta meg a társadalmi együttélés formáját. Ez belső feszültséget, szorongást vált ki, amelynek feloldása, a szorongásból való menekülés, szabados nemi tevékenység útján is történhet.⁹

Middendorf írja, hogy a szexuális érintkezés ma már nem egyéb, mint a szabadidő-felhasználás egyik módja, mint a színház vagy a mozi. *Schelsky* annak a véleményének ad hangot, hogy a prostituáltak és a tisztességes nők közötti határ egyre inkább elmosódik.¹⁰

Mint általában a bűnözés, úgy a prostitúció okait sem lehet egy kiragadott, elszigetelt tényben meghatározni, hiszen olyan bonyolult folyamattal állunk szemben, amelynek összefüggéseit, dinamikáját, struktúráját csak komplex vizsgálattal lehet feltárni. A prostitúció a dolog természeténél fogva döntően a fiatalkorúak és a fiatal felnőttek körében valósul meg, a "bűnöző karrier" itt mindenképpen fiatalkorban indul. Éppen azért itt ugyanazok az okok hatnak, mint amelyek a fiatalkorúak és fiatal felnőttek bűnözését általában kiváltják. A belső indítékok között szerepet játszhat a hypersexualitás, gyengeelméjűség vagy súlyos érzelmi csalódás okozta pszichésen traumás állapot is. Speciális oknak tekinthető az, hogy a társadalom bizonyos átmeneti formákat, amelyek közel esnek a prostitúcióhoz, de a közfelfogás még nem tartja annak, megtűr és igazol, így a fiatal korosztály számára az eligazodást megnehezíti. Itt nem olyan élesek a határok mint pl. a vagyon elleni bűncselekmények, vagy a személy elleni sértések esetében. Kriminológiai szempontból e vonatkozásban hasonló a helyzet a korrupcióhoz, ahol még szintén léteznek társadalmilag megtűrt és gyakorolt átmenetek.

Véleményem szerint a szociális piacgazdaság jelen kezdeti stádiumában, amíg kielégítetlen szükséglet létezik az áruviszonyok, és szolgáltatások területén megvalósul a gazdasági jellegű bűnözés, analóg, amíg lesz a férfiak részéről szükséglet a megvásárolható szexuális érintkezésre, a prostitúció is fennmarad.

Ez abban az értelemben társadalmi probléma, hogy az ilyen választás és döntés a meglévő szükséglet kielégítésére, mint alternatíva, egyáltalán lehetséges.

Amint már említettem, hazánkban a reglementációs rendszer 1950-ben történt megszüntetése után a korábbi alkalmazottakat és az igazolványos kéjnjöket – zömmel korábbi lakó és működési helyüktől távol – munkába állították és különböző egyéb más intézkedésekkel is megpróbálták beilleszkedésüket elősegíteni. Némely olyan naiv vélemény is elhangzott, hogy a bordélyházak bezárásával, valamint a működési engedélyek megvonásával a prostitúciót sikerült felszámolni. Ezt a megállapítást látszott alátámasz-

⁷ Max Rubner: Lehrbuch der Hygiene. Lipcse 1907.

⁸ Földvári József – Vigh József: Kriminológia. Egységes egyetemi jegyzet, 73–84. p.

⁹ Harry K. Wells: Freudtól Frommig, a pszichoanalízis kudarca, Kossuth Kiadó Bp. 1965.

¹⁰ Idézi Heller Farkas Tamás i.m.: 48. p.

tani az a tény is, hogy az 1950-es évek első felében a látens, titkos prostitúció és ezzel összefüggésben a nemi betegségek száma is csökkent, ezekben az időkben az orvostan-hallgatóknak újonnan megbetegedett páciens-t alig tudtak bemutatni.

Az 1960-as évektől kezdődően, a határok részleges megnyitásával, a nemzetközi turistaforgalom nagymértékű élénkülésével egybeesően a hazai prostitúciós tevékenység ismét erőre kapott. Új arcok kerültek előtérbe annak következtében, hogy a korábban nyilvántartott prostituáltak jelentős része a forradalom alatt és közvetlenül utána külföldre távozott, más része férjhez ment, családot alapított, korábbi mesterségét abbahagyta, illetve bizonyos hányaduk az eltelt idő alatt "túlkorossá" vált.

A prostitúció kriminológiai fogalmát alapul véve véleményem szerint napjainkban Magyarországon a prostitúció gyakorlásának a következő formái találhatók:

1. Az ún. utcai vagy klasszikus prostitúció. Az elkövetők utcákon, tereken, pályaudvarokon, kocsimákban, italboltokban ismerkednek, nyíltan tesznek ajánlatot és a szolgáltatás ellenértékét pénzben szabják meg. Főleg a fővárosban tevékenykednek, zömmel ittas, vagy vidékről felkerült, illetve átutazó vagy testi hibás, valamint a nemi élettől tartósan elzárt személyeket szólítanak le. Az elkövetők egy része büntetett előéletű és maga is alkoholistá. Ez utóbbiak az elvonási tüneteket megelőzendő italtól is vállalják a kapcsolat létesítését, innen az elnevezése, az egy vagy két vagy több konyakos prostituáltak. Ennél a csoportnál a leggyakoribb az ittas ügyfél sérelmére elkövetett "markecolás", vagy rablás, amelyben a prostituálton kívül két vagy több személy is részt vesz. Az aktus parkokban, tereken, pályaudvarokon, vasúti töltések mellett, illetve kocsikban, vagy a prostituáltnál avagy bérelt lakáson történik. Legális munkavisztonnyal és bejelentett lakással nem rendelkeznek és ez a csoport a nemi betegségek legfőbb terjesztője.

2. Szórakoztató, vendéglátó-ipari vagy más "fedőfoglalkozás" mellett azon nők, akik e tevékenységet csak időnként végzik, főleg olyan dolog megszerzéséért, amelyet munkából származó jövedelmükből maguknak biztosítani nem tudnak. Bejelentett lakással rendelkeznek és a nemi kapcsolat lebonyolítására vagy a saját vagy a partner lakását használják fel.

3. Az özvegy vagy elvált nők csoportja, akik viszonyaikat állandóan váltogatják, de egyszerre csak egy férfival tartanak fenn nemi kapcsolatot. Szórakozóhelyeken, presszóknban, színházban, moziban jelennek meg és csak szórakozásaik fedezésére tartanak igényt és jeles ünnepeken apróbb ajándékokat fogadnak el. Többségük saját lakással rendelkezik, a nemi érintkezésre ott kerül sor és e tevékenységet csak addig folytatják, amíg újra férjhez nem mennek.

4. A főleg vidékről a fővárosba került fiatal lányok, akik szállás és ellátás fejében létesítenek nemi kapcsolatot, kezdetben csak a szállásadóval és sok esetben az általa bemutatott férfiakkal. Ez az eset igen gyakori és tipikus útja az elzüllésnek, a prostituálódásnak. A későbbiek során ugyanis a közösülésért már pénzt fogadnak el és ha sikerül is munkavisztonyt létesíteni, az csak leplezési célokot szolgál.

5. Igen sajátos a vállalatoknál, intézményeknél, gazdasági társaságoknál pénzügyintézeteknél folyamatos munkavisztonnyban lévők csoportja, akik valamely előny vagy egzisztenciális érdek biztosításáért létesítenek a munkahelyen nemi kapcsolatot. Ennek a csoportnak a tagjai előmenetelüket, jobb munkahelyi körülményeket, "karrierjüket" kívánják az ez irányú törekvéseiket elősegítő személyekkel való szexuális érintkezések révén biztosítani. Természetesen nem sorolhatók ide azok, akik függő helyzetük következtében kényszerülnek a zaklatás eltűrésére, a nemi visztony létesítésére. Az előzőekben vázolt magatartás ugyanis a munkahelyi légkör mérgezése, a korrupció elő-

segítése folytán, habár eltérő vonatkozásban, éppen olyan veszélyes, mint az egyéb jellegű prostitúciós tevékenység.

6. A főleg külföldiekre specializálódott, a legfiatalabb korosztályba tartozó lányok, akik tevékenysége luxushotelekre, vendéglátó-ipari egységekre és osztályon felüli szórakozóhelyekre koncentrálódik. Több idegen nyelvet bírnak, nemi szolgáltatásukért majdnem minden esetben valutát, arany tárgyakat, ékszereket vagy egyéb nagy értékű ajándékot kérnek. Tevékenységük zavartalan lebonyolítása érdekében más személyek, főleg szállodai és vendéglátó-ipari alkalmazottak közreműködését is igénybe veszik. Gyakran egy-egy külföldivel több hetet is eltöltenek a Balatonon, Bükkfürdön vagy egyéb más nyaralóhelyen. Mivel nemi kapcsolatot főként külföldiekkel létesítenek, e csoport tagjainak is kiemelkedően jelentős szerepük van a nemi betegségek terjesztésében.

7. A galerikben közösen birtokolt fiatal – és gyermekkorú – lányok. Feladatuk egyrészt a galeri tagjainak szexuális kiszolgálása, másrészt a galeri kiadásainak biztosítása végett idősebb férfiakkal pénzért közösülnek. Csak arra tartanak igényt, hogy a közös szórakozásban részt vehessenek. Személyiségük nagyfokú eltorzulását mutatja a partnerek gyakori váltogatása, illetve a csoportos közösülésekben való részvételük.

8. Az autóstopos csoport. Nagyforgalmú főközlekedési utakon a város szélén, csomópontokban vagy a kocsisoron álldogálnak és intik le az arra közlekedőket. Szolgáltatásaik ellenértékét kézpénzben, külföldiektől valutában kérik, és a nemi tevékenységre vagy a partner gépkocsijában, vagy a szabadban, kukoricásban, erdőben, a higiéniai követelmények teljes semmibevételével kerül sor. Legújabban kizárólag a fővárosban, illetve a Balaton környékén már a saját gépkocsival rendelkező prostituáltak is megjelentek.

9. Masszázs-, fitnes- és fürdő-szalonokban kiszolgáló kisasszonyoknak álcázott hölgyek csoportja. Bizonyos, kisebb mértékben valóban segítenek az erősítő gépek használatában, a kondíció fokozásában, illetve kezdetleges módszerekkel izomlazító masszírozást is végeznek, azonban tevékenységük döntően a vendégek nemi kiszolgálására koncentrálódik.

10. Éjjeli lokálokban, bárókban, night clubokban "táncosnőként" alkalmazott fiatal lányok, akik hasonlóan az előző csoporthoz, minden képzettség és szakmai alkalmasság nélkül, csupán mintegy előjátékként szerepelnek a táncparketten, fő feladatuk azonban szintén a vendégekkel való nemi kapcsolat létesítése.

11. Magazinokban, hirdetési újságokban, és egyes napilapokban jelígis hirdetés formájában ajánlkoznak alkalmi kapcsolat létesítésére. Csaknem kizárólag egy telefonszámot adnak meg, amelyiken történik azután a részletek rögzítése, pontosítása. Ez a forma a nyugati államokban igen kedvelt és elterjedt ún. "call girl" hálózat magyar megfelelője, azzal a különbséggel, hogy a nemi érintkezésre nem a megrendelő, hanem a prostituált lakásán kerül sor.

12. Egyes hazai szerzők felvetik az ún. amatőrök kérdését, akik – nézetük szerint – főleg fiatalok, és a nemi kapcsolatért pénzt nem kérnek, csupán arra tartanak igényt, hogy szórakozásaikat fedezzék és alkalmi ajándékot fogadnak el. Véleményem szerint az özvegy vagy elvált nők és az amatőrök tevékenysége között csak a betöltött éveik számát tekintve van eltérés.

Amikor a prostitúcióról beszélünk, mindenki a nőkre gondol. Azonban nemcsak a törvény nem szűkíti le a bűncselekmény alanyát a nőkre, hanem a mindennapi életben is igen gyakran fordulnak elő olyan nemi cselekmények, amelyeknél a férfi prostituált.

Ez utóbbinak két formája ismeretes: Az egyik, amikor fiatal, vagy fiatal felnőtt korú férfiak idősebb, gazdag honi vagy idegenbe szakadt hazánklányait részesítik nemi örömeikben. A kapcsolat lehet alkalmi és lehet – főleg a hazalátogató hölgyek kívánságára – több hetes is. Ez utóbbi esetben a férfi nem ritkán mintegy a házastárs szerepét tölti be. A szolgáltatásokért vagy készpénzt kérnek, vagy pedig a rendszeres apanázon túl a teljes ellátásra és alkalmi figyelmességre is igényt tartanak, amely főként tartós ajándék formájában realizálódik.

A másik igen gyakori a homoszexuális prostitúció. Főleg fiatal, vagy fiatal felnőtt korú fiúk az elkövetők, akik idősebb vagy olyan meleg férfiak ismeretségét keresik, akik nem képesek nemi partnert találni, illetve akik ilyen irányú vonzalmukat titokban kívánják tartani. Az ismerkedésre gyakran strandokon, gyógyfürdőkben, nyilvános illemhelyeken, szórakozó és egyéb vendéglátó-ipari egységekben kerül sor. A nemi kapcsolat részben alkalmi, részben tartós, nem ritkán igen mély vonzalmak is keletkeznek. Az alkalmi kapcsolatért a prostituáltak készpénzt kérnek, tartós együttélés esetén teljes eltartásra tartanak igényt. Az aktusra vagy elhagyatott helyen, vagy az idősebb férfi partner lakásán kerül sor. Ez utóbbi réteg igen zsarolható és a bűnügyi irodalom nem kevés olyan esetet ismer, amelynél az egyik társ bűncselekmény sértettje vagy áldozata lett.

A nőknél azonos neműek közötti prostitúciós tevékenységről nincs tudomásom.

És végül mi a megoldás? A Belügyminisztériumban közel öt éve igen színvonalas tanulmányok, törvénytervezetek készültek a fenti kérdés megválaszolására. A szabályozás koncepciójáról Borai Ákos két részben írt munkájában adott számot, valamint Fehér Lenke a prostitúció valóságáról és lehetséges szabályozási modelljéről jelentett meg dolgozatot.

Véleményem szerint a mai magyar valóságban elkülönítve, igen szigorú feltételekkel körülbástyázott körülmények között, állandó és folyamatos egészségügyi és rendészeti ellenőrzés mellett, vissza kell állítani a reglementációt, vagyis szükség van a bordélyházak működésére és ezen iparágra egyéni vállalkozói engedélyeket célszerű kiadni. A prostitúcióból tetemes hasznot megszerző striciket, kitarottakat, kerítőket és egyéb ilyen jellegű tevékenységet folytató személyeket pedig a törvény teljes szigorával szükséges sújtani, vagyis csupán a törvényben meghatározott büntetéseket kell alkalmazni.

KÁLMÁN MERÉNYI

LE TABLEAU ACTUEL DE LA PROSTITUTION EN HONGRIE

(Résumé)

L'auteur relate brièvement l'histoire de la prostitution, puis donne la définition criminologique de celle-ci, pour ensuite présenter les courants analysant les causes et les raisons de la prostitution.

Pour finir, il décrit les pratiques, les formes concrètes de prostitution existant de nos jours en Hongrie.